

376.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) o podatku od kapitałów i rent.

Art. 1. Zawiesza się z dniem 1 stycznia 1923 r. wymiar i pobór podatku od kapitałów i rent na zasadzie art. 1 i art. 2 ustęp 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517).

Ponowny wymiar i pobór tego podatku może być zarządzony uchwałą Rady Ministrów, ogłoszoną w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Art. 28 wymienionej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ustępach 1 do 4 włącznie, wynosi 10%.

Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ust. 5 wynosi:

- a) 20%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania ropy naftowej lub gazu ziemnego;
- b) 10%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania innych ciał kopalnych.

Podatek od wymienionych w art. 2 ustępie 6 specjalnych rachunków bieżących (on'callowych) wynosi 0,540% rocznie w stosunku do czasu i sumy pożyczek (liczb procentowych)”.

Art. 3. Art. 34 część pierwsza ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów z kapitałów, wskazanych w art. 2 ustępie 3, wymienione w tym ustępie instytucje pobierają od właścicieli tych kapitałów i wpłacają do kas skarbowych najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku sprawozdawczego”.

Art. 4. Art. 35 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek, przypadający od świadczeń, umówionych w kontraktach o wydobywanie ciał kopalnych z cudzego gruntu (procentów brutto, art. 2 ust. 5), przedsiębiorstwa górnicze mają do końca każdego miesiąca obliczyć i wpłacić do kas skarbowych za każdy ubiegły kalendarzowy miesiąc produkcji.

O ile dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych wykona prawo zakupu, przysługujące jej w myśl ustawy w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla państwowej fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu, obowiązek obliczenia, potrącenia i wpłacenia podatku ciąży na tejsze dyrekcji”.

Art. 5. Art. 37 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent nadaje się brzmienie następujące:

„Odpowiedzialność za terminowe wpłacenie do kasy skarbowej i za prawidłowe obliczenie podatku ciąży na właściwych instytucjach lub przedsiębiorstwach.

Od kwot podatku, nie wpłaconych w terminach przepisanych, pobiera się kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie, przyczem miesiąc rozpoczęty liczy się za cały”.

Art. 6. Kwoty grzywien pieniężnych, oznaczone w artykułach 42 i 43 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r., podwyższa się pięćdziesięciokrotnie i upoważnia się Ministra Skarbu, poczynając od roku podatkowego 1924 do corocznego podwyższania, względnie obniżania tych kwot za pomocą ich mnożenia lub dzielenia przez wykładnik w stosunku przeciętnej cen hurtowych w roku 1922 do przeciętnej tych cen w roku, poprzedzającym rok podatkowy.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym ustala Minister Skarbu w pierwszej połowie stycznia roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem artykułów 2 i 4, które uzyskują moc obowiązującą równocześnie z wejściem w życie ustawy w przedmiocie zakupu ropy brutowej dla państwowej fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*
